

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1331/09
van Othmar Karas (PPE-DE)
aan de Commissie

Betreft: Mededingingsbelemmering op de interne markt voor elektronische handtekeningen

Oostenrijkse bedrijven melden afzetproblemen bij producten voor het aanmaken van gekwalificeerde elektronische handtekeningen in Duitsland. Het gaat om producten die geen middelen voor het aanmaken van handtekeningen zijn volgens artikel 2 lid 5 van Richtlijn 1999/93/EG¹ en derhalve niet onder de bijbehorende Bijlage III vallen. De producten worden echter wel in dezelfde systeemomgeving gebruikt als genoemde aanmaakmiddelen. Paragraaf 17 lid 4, tweede alinea van de Duitse Wet betreffende de digitale handtekeningen (*Signaturgesetz*) schrijft voor dergelijke producten een verklaring van de producent voor, voor te leggen aan de landelijke netwerktoezichthouder, de *Bundesnetzagentur*. Als aan bepaalde voorwaarden voldaan wordt, volgt plaatsing van de verklaring in het publicatieblad van de toezichthouder. In strijd met paragraaf 23 lid 3 van de Duitse Wet betreffende de digitale handtekeningen erkent de *Bundesnetzagentur* echter uitsluitend producentenverklaringen van Duitse en niet van buitenlandse bedrijven. Bij gevolg kunnen Oostenrijkse bedrijven hun producten, die aan de wettelijke vereisten in Oostenrijk voldoen, in Duitsland alleen afzetten als zij een attest van een in Duitsland gevestigde certificeringsinstantie weten te krijgen, dan wel een eigen verkoopkantoor in Duitsland inrichten, dat als producent optreedt en de verklaring overlegt. Dit werpt met name voor het midden- en kleinbedrijf een barrière op, die feitelijk gelijk staat aan een marktuitsluiting.

1. Zijn de hier geschetste problemen in Duitsland de Commissie bekend?
2. Is de weigering om buitenlandse producentenverklaringen te erkennen en te publiceren een schending van het Gemeenschapsrecht, in het bijzonder van de Richtlijn 1999/93/EG?
3. Zo ja, welke stappen onderneemt de Commissie om te waarborgen dat de landelijke toezichthouder in Duitsland zich voortaan aan het Gemeenschapsrecht houdt?
4. Kan paragraaf 23 lid 3 van het Duitse Wet betreffende digitale handtekeningen een adequate omzetting van artikel 4 lid 2 van de handtekeningenrichtlijn genoemd worden, gezien de eis in deze paragraaf dat een andere lidstaat beoordeelt of producten in overeenstemming met de richtlijn zijn, een eis die in de richtlijn zelf niet voorkomt en die op een tweede mededingingsbelemmering neerkomt?
5. Zo nee, welke stappen onderneemt de Commissie om te waarborgen dat de procedure voortaan strookt met het communautair recht?

¹ Publicatieblad L 13 van 19 januari 2000, blz. 12.